

Фарикъ напр. най-прочутыйтъ писатель за славенскѣтъ етнологіѣ въ 1826 год. пишаше, че, числото на Българитѣ възлѣзва само до 600,000 и то около Софіѣ само. Но на 1842 той ги въскачи до 3,000,000. Въ 1848 Ами Буе въ Географіѣтъ си за Евр. Турціѣ ги записва до 4,500,000. Убичини не ги въскачва повече отъ 4,000,000. Но споредъ послѣднитѣ изброенія числото на Българитѣ не е по долу отъ 6,000,000. Когато подобни погрѣшки сѣ ставали само за числото и языкътъ на Българитѣ, какво може ся каза тогазъ и за тѣзи писатели, които ги искарватъ за татары, когато най-добритѣ не сѣ знаели нито числото нито языкътъ имъ съ надлежащѣтъ вѣрность и точность.

Като исказахмы това, ный мыслимъ, че не ще да е злѣ, ако кажемъ още нѣщо повечко т. е. да помнимъ че *племе* и *име* не сѣ всегда еднозначущи. Тогази ако бы и да ся докаже че народътъ, който е наложилъ името си както на извѣстнѣтъ странѣ въ Евр. Турціѣ, тѣй